

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19525/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћни Марко Срећковић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Град Крагујевац, које заједно заступа Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5882/21 од 26.08.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5882/21 од 26.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5882/21 од 26.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12682/20 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужили солидано исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износе од по 49,00 динара за сваки месец за период од октобра 2017. године закључно са јуном 2020. године, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа од 20-ог у месецу до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужили солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев заступника тужених за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, отказано је рочиште за главну расправу заказано за 08.04.2021. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 5882/21 од 26.08.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужила да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени Град Крагујевац је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована и другостепена одлука потврди.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, нити потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер је побијано решење којим је одлучено о трошковима поступка у предметној парници донето применом процесног правила из члана 156. Закона о парничном поступку којима је регулисана процесна ситуација накнаде трошкова када тужени није дао повода за тужбу и признао је тужбени захтев и у складу је са правним схватањем усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 17.02.2021. године.

Сходно томе, како нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је применом одредбе из става 2. истог члана у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, Дакле, условљена је имовинским цензусом за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно

потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужених, то ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије, која се у овом случају не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић